

יום, וכתוב אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה. והוא מאיר בסוד של וא"ו של השם הקדוש, ואותו היום בסוד של פת השם הקדוש, שבו ממלא את הים הזה שנקרא ה"א התחתונה של השם הקדוש. זהו שכתוב כל הנחלים הלכים אל הים. וכל זה הדרגה של צדיק, משום שכל התפנוקים יוצאים ממנו.

מה זה הנחלים? אלו חמש הדרגות שעמו, שהולכים לים למלא אותו. והדרגה הזו נקראת בת שבע. וכשמאיר הצדיק הזה לדרגה הזו שנקראת צדק, לדרגה הזו שנקראת שבעה שבועות שבע פעמים, אז גם העולם התחתון הדרגה הזו שנקראת הלכנה ששולטת בלילה. שנת הלכנה כמה גדולה? שלש מאות ששים וחמשה ימים, וארבעים ותשעה שבועות מהם פנגד הדרגה הזו של הים שלמעלה שיהא מקבלת ממנו.

נשארו שנים עשר ימים פנגד שנים עשר שבטים המקיפים את היום הזה לשמר את משמרת המשכן, והכל כדי להראות הכח העליון. ועל זה כתוב כל הנקרא בשמי, זו דרגת הצדיק שהוא מאיר בפח של שמו הקדוש. זהו שכתוב ולכבודי בראתיו, זה ים החכמה שנקרא כבוד.

יצרתיו, זה סוד של היום למטה שהוא פנגד כל שלמעלה. אף עשיתיו, זו הלכנה שלמטה. ועל זה כתוב יוצר אור ובורא חשך, הדרגה של השמש והלכנה. אז פשמתחברים, עושה שלום במרומיו, ואז שלום לעולם. זהו שכתוב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ואז יחוד למעלה והיחוד למטה, שלום למעלה ושלום למטה, שנאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב.

יום. הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם. וְכְתִיב אֹר זֶרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֵחָה. וְהוּא נְהִיר בְּרָזָא דְרָא וְדִשְׂמָא קְדִישָׁא. וְהוּא יוֹם בְּרָזָא דְחִילָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא, דְּבַה אֲמַלִּי לְהַאי יָם דְּאֶקְרִי ה'א תְּתָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא. הָדָא הוּא דְכְתִיב כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם. וְכָל דָּא דְרָגָא דְצַדִּיק בְּגִין דְּכָל תְּפִנוּקִין מִנָּה נִפְקִין.

מאי הנחלים, אליו חמש דרגין דעמה הולכים אל הים לממלי ליה. והאי דרגא אקרי בת שבע. וכד נהיר האי צדיק להאי דרגא דאקרי צדק, להאי דרגא דאקרי שבעה שבועין שבעה זמנין, פדין עלמא תתאה נמי האי דרגא דאקרי סיהרא דשלטא בליליא, שנת הלכנה כמה סגי שנ"ה יומין וארבעין ותשע שבועין, מנהון לקבל האי דרגא דים דלעלא, דאיהי מקבלא מנה.

אשתארו י"ב יומין לקבל י"ב שבטין דסחרני האי יומא, למטר מטרת משפנא וכלא לאחזאה חילא עלאה. ועל דא כתיב כל הנקרא בשמי, דא דרגא דצדיק, דאיהו נהיר בחילא דשמה קדישא, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְלִכְבוּדִי בְּרֵאתִיו, דָּא יִמָּא דְחֻכְמָתָא דְאֶקְרִי כְבוֹד.

יצרתיו דא רזא דיום לתתא דאיהו לקבל כל דלעלא. אף עשיתיו דא סיהרא דלתתא. ועל דא כתיב יוצר אור ובורא חשך, דרגא דשמשא וסיהרא. פדין פד אתחברו עשה שלום במרומיו, וכדין שלמא לעלמא. הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד. וְכִדִּין יַחֲוּדָא לְעֵלָא וַיַּחֲוּדָא לְתַתָּא שְׁלָמָא לְעֵלָא וּשְׁלָמָא לְתַתָּא. שְׁנַאֲמַר שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרָחוֹק וּלְקָרוֹב. (דף קמב ע"ב).

מְשַׁנְהָה. בְּטֹהַר, בְּרֹאשׁ רְצוֹן
הַמְּלֶאךָ, חֻקֵּי תְשׁוּעָה חֲקוּקִים
בְּגִלְגָּלוֹי הַטְּהוּרִים, וְאֶחָד טָמִיר
וְלֹא יָדוּעַ. חֻקֵּי חֲקוּקִים וְהִכָּה
לְתוֹף מְאֹד אֶחָד וְיֵצֵא אֶחָד מִמֶּנּוּ
שֶׁל רְצוֹן אֶחָד טָמִיר בְּטִמְרוּת,
יָדוּעַ וְלֹא יָדוּעַ. כֹּל הַהִשְׁפָּל בּוֹ
חֹזֵר לְאַחֹר. קָטָן הוּא, וּמְתוֹף
קִטְנוּתוֹ הוּא טָמִיר בְּסִתְרוֹ שֶׁל
מַעְוֵי וְלֹא יָדוּעַ. כֹּל הַהִרְהוּרִים בּוֹ
מִשְׁבָּשִׁים, שְׁבִים וְחֹזְרִים וְאִין
נִדְבָקִים. נִסְתָּרִים בּוֹ שְׁלִשִׁים
וּשְׁתַּיִם עֵינַיִם, וְהֵם עֵינַיִם שֶׁלֹּא
פְּתוּחוֹת. רְשׁוּמוֹת הֵן בְּרֶשֶׁם קָטָן,
עוֹלִים בּוֹ הִרְהוּרִים וּמַעְשִׂים וְלֹא
גָּלָה טַעְמֵיהֶם. כּוֹנֵס אוֹתָם בְּשַׁעַר
שְׁנַרְקוֹ, וּבְשַׁעַר שֶׁהַתְּכַנְסוֹ זוֹרֵק
אוֹתָם. מְצַטִּירִים בּוֹ צִיּוּרִים
נִסְתָּרִים וְלֹא גְלוּיִים.

חֻקֵּי חֲקִיקוֹת וּמִפָּה וְיוֹצֵא ב'
אֶחָד שֶׁלֹּמֶטָה שְׁסוּבָב סְבִיב סְבִיב
וּפּוֹרֵחַ בְּאֵיּוֹר. מִכָּה בַמַּגְדֵּל,
וּמִסְתַּבֵּב הַהִיכָל מִתוֹף הָאֵוִיר
הַפּוֹרֵחַ. בּוֹ שְׁמִים צִיּוּרִים
הָאֲמֻנִים בְּכָל כְּלֵי הַכֶּסֶף וְהַב
וּנְחָשֶׁת. הוֹלֵךְ וְנִסְתָּר וְלֹא נִשְׁמַע
קוֹלוֹ הַחֻצָּה. מִבְּפָנַיִם בְּמַעְוֵי
נִשְׁמַע קוֹל שֶׁלֹּא נוֹדָע.

וְאוֹתוֹ הַקּוֹל יוֹצֵא מִסוֹף הָעוֹלָם
וְעוֹד סוֹף הָעוֹלָם, עוֹלָה וְיוֹרֵד,
הוֹלֵךְ וְעוֹמֵד. הָעֵין אֵינָה שׁוֹלְטַת
לְרֹאוֹת. בְּשַׁעַר שְׁמֵתִפְסָה מִתְגַּלָּה,
וּבְשַׁעַר שְׁמֵתִגְלָה מִתְפָּסָה.
בְּסִתְיַמַּת הָעֵינַיִם רוֹאִים אוֹתוֹ.
בְּאֲטִימַת הָאֲוִיָּנוֹם שׁוֹמְעִים אוֹתוֹ.
בְּפִתְיַחַת הָעֵינַיִם מִכְּסִים אוֹתוֹ,
וְלֹא יָדוּעַ, עַד שֶׁמְזַדְּמָנִים לְשַׁלְּחָנוּ
צְדִיקֵי אֲמַת לְאַכֵּל.

חֻקֵּי תוֹף חֲקִיקָה שֶׁל צִיּוּר, וְיוֹצֵא
ג' שְׁמֵתִפְסָה הַחֲשׁוֹן וְהָאֶפּוֹד, מְזַרְז
בְּאֲבָנָטוֹ. מִתְגַּלָּה בְּיוֹם וּמִתְכַּסֶּה
בְּלִילָה. יוֹצֵא פֶּעַם אַחַת וּמִתְחַרֵּט
וּנְגַנּוּ, עַד שֶׁבָּאָה ו' שְׁאוּחֻזֹת בּוֹ,
וּמִתְפָּיס וְשָׁב לְמִקוּמוֹ, וְאִינוֹ

מִתְנִיתִין בְּטְהִירוֹ בְּרִישׁ הוֹרְמְנוּתָא דְּמִלְפָּא,
גְּלִיף תְּשַׁע גְּלִיפִין בְּגִלְגָּלוֹי טְהִירִין,
וְחַד טָמִיר וְלֹא יָדוּעַ. גְּלִיף גְּלִיפִין וּבְטֹטֶשׁ גּוֹ
בוֹצִינָא חֲדָא, וְנִפְיָק אֶחָד הַיִּמְנּוֹ דְּחַד
הוֹרְמְנוּתָא טָמִיר בְּטְמִירוֹ יָדוּעַ וְלֹא יָדוּעַ. כֹּל
סוֹכְלָתְנּוּ בֵּיהּ הִדְרָא לְאַחֹרָא. זְעִיר הוּא, וּמִגּוֹ
זְעִירוּתָא דִּילָה טָמִיר בְּסִתְיַמּוֹ דְּמַעוּי וְלֹא יָדוּעַ.
כֹּל הִרְהוּרִין בֵּיהּ מִשְׁבָּשֵׁן, תְּבִין וְהִדְרָן וְלֹא
אֲתַדְבָּקוּ. בֵּיהּ סִתְיַמִּין תְּלָתִין וְתָרִין עֵינַיִן, אֲנּוּן
עֵינַיִן לֹא פְּתִיחָן. רְשִׁימָן אֲנּוּן בְּרִשִׁימוֹ זְעִיר.
בֵּיהּ סְלָקִין הִרְהוּרִין וְעוֹבְדִין וְלֹא גְּלִי טַעְמֵיהוּ.
כְּנִישׁ לוֹן בְּשַׁעַתָּא דְּאֲזַדְרִיקוּ, וּבְשַׁעַתָּא
דְּאֲתַפְּנִישׁוּ זְרִיק לוֹן. בֵּיהּ מִתְצִיִּרִן צִיּוּרִין
סִתְיַמִּין וְלֹא גְּלָן.

גְּלִיף גְּלִיפִין וּבְטֹטֶשׁ וְנִפְק ב' חַד דִּלְתַּתָּא
דְּסַחְרָא. סַחְרֵי סַחְרֵי וּפְרַחָא בְּאֵוִירָא.
בְּטֹטֶשׁ בַּמַּגְדֵּלָא וְאֲסַתְּחַר הַיִּכְלָא מִגּוֹ אֵוִירָא
דְּפְרַחָא, בֵּיהּ שׁוּן צִיּוּרִין אֲמַנִּין בְּכָל מְאֵנִי
כְּסָף וְדֹהַב וּנְחָשָׁא. אֲזֵלָא וְאֲתַטְמָרָא וְלֹא
אֲשַׁתְּמַע קְלָה לְבַר. לְגוֹ בְּמַעוּי שְׁמִיעַ קַל דִּלָּא
אֲתִידָע.

וְהָהוּא קָלָא נִפְיָק מְסִיפֵי דְּעֵלְמָא עַד סִיפֵי
דְּעֵלְמָא, סְלָקָא וְנַחְתָּא אֲזֵלָא וְקִימָא,
עֵינָא לֹא שְׁלֵטָא לְמַחְמֵי בְּשַׁעַתָּא דְּאֲתַפְּסֵי
אֲתַגְּלִיא, וּבְשַׁעַתָּא דְּאֲתַגְּלִיא אֲתַפְּסֵי. בְּסִתְיַמּוֹ
דְּעֵינַיִן חֲמָאן לִיהּ. בְּאֲטִימוֹ דְּאוּדְנִין שְׁמַעִין
לִיהּ. בְּפִתְיַחוֹ דְּעֵינַיִן אֲתַפְּסֵי לִיהּ. וְלֹא יָדוּעַ
עַד דְּאֲזַדְּמִין לְפִתְוּרָה זְפָאֵי קְשׁוּט לְמִיכָל.

גְּלִיף גּוֹ גְּלִיפָא דְּצִיּוּרָא וְנִפְק ג' דְּאֲתַפְּסֵי
חוּשְׁנָא וְאֶפּוֹדָא. מְזַרְז בְּהַמְיַינָא. אֲתַגְּלִי
בִּימָמָא וְאֲתַפְּסֵי בְּלִילָיא. נִפְק זְמַנָּא חֲדָא
וְאֲתַחְרֵט וְאֲגְנִיז, עַד דְּאֲתִי ו' אֶחָד בֵּיהּ
וְאֲתַפְּסִים וְתַב לְדוּכְתָהּ, וְלֹא בְּעֵי לְאֲתַגְּלָאָה

רוצה להתגלות אלא לאותם הקוראים לו בלילה. ובבקר מגלה רשם של חוט קטן ודק שמתחבר עמם ביום בתוך שירה וחדוה שמזמרים לו בלילה, ועושה חסד לכל. מעלה הדגל לימין, ונרשם ומקיים העולם.

נבנם לתוף היכלות הפנימיים ויוצא, ובונה עולמות בראשית ובסוף הוא טמון בששים רבוא עולמות. בצד הדרום מתחיל ויוצא, ואוחז מגרפה, ומוציא מזון לכל ומאיר להם. חוקק חקיקה של אור של טהר וזך, ומוציא הרביעית בחשבון של מאתים אלף עולמות עד הר של אור שמאיר. ממנו יוצאים עמקות לגלות האור שמאיר ונטמן ונחשף. הוא דוחה, ואחר מקרב. הוא מפה, ואחר מרפא. בידו שרביט של חיים ומות, טמון בארבע מאות אבנים עורכי קרב, בעלי רמחו וחרב הלוקטת, שמשם יוצאים ומתפשטים בלי חשבון.

בשחוקק חקיקה כהתוף של אש בוערת, יוצא ממנו אדם אחד פשוטונה. שערוותיו תלויים כדבים של הרי החשף. פחד ואימה תקיפה יתרה הוספת בו. ידיו דבקות בשלהבת של חרב המתהפכת. ביום שיתעורר, כלם עוברים לפניו כבני מרון. אשרי מי שמתקרב אליו ונצול ממנו. חוקק חקיקות של הרים של אור, ומוציא ה' שעומדת בתוף עמודי העולם. הפל עומדים לפניו, ויושב ביניהם כמלך בתוף צבאו. שני שרים גדולים ממנים עומדים כנגדו. עושה שלום ביניהם. בשעה שמתגלה, הפל עומדים במקומם, סוגר ופותח. ובשבילו עומדים ששים אלף רבוא על הרים גדולים, וכל מפתחות המלך בו עומדים.

אלא לאנון דקארן ליה בלילא. ובצפרא גלי רשימו דחוטא זעיר דקיק דאתחבר בהדיהו בימא בגו שירתא וחדוה דמזמין ליה בלילא. ועביד טיבו לכלא, סליק דגלא לימינא ואתרשים וקיים עלמא.

עאל גו היכלין פנימאין ונפק ובני עלמין שירותא וסופא איהו טמיר בשתיין רבון עלמין, בסטר דרומא שארי ונפק ואחיד מגרופיא ואפיק מזונא לכלא ונהיר לון. גליף גליפו דטהירו דטיהרא דכיא, ואפיק ארבע בחשבנא (נ"א בחשבא) דמאתן אלף עלמין עד טורא דנהורא דנהיר. מנה נפקן עמיקן לגלאה. נהרא דנהיר ואתחשף. ואיהו דחי ואחרא מקרב. איהו מחי ואחרא מסי. בידה שרביט דחיי ומותא. טמיר בארבע מאה אבנין מגיחי קרבא, מארי דרומחה וחרבא דמלהטא, דמתמן נפקין ומתפשטן בלא חשבנא.

בר אגליף גליפו בהתוכא דנורא דדליק, נפיק מנה חד דסמקא כורדא. שערוי תלין כדובי דטורי חשוף. דחילו ואימתנו תקיפא יתירא הוספת ביה. ידוי דבקן בשלהובא דחרבא מתהפכא. יומא דיתער, פלא עברין קמה כבני מרוןא. זכאה איהו מאן דקריב ביה ואשתזיב מנה.

גליף גליפין דטורי נהירו ואפיק ה' דקימא גו עמודין דעלמא, פלא קימין קמה ותיב ביניהו (דף קמג ע"א) כמלפא גו חילה. תרין רברבין ממנן קימין לקבלה, עביד שלמא ביניהו. בשעתא דאתגלי. פלא קימין בקיומיהו. סגיר ופתח. ובגינה קימין שתין אלף רבוא על טורין סגיאין. וכל מפתחן דמלפא ביה קימין.